

U sklopu **Stručnog susreta »Dani Leona Lojka«** uljudno Vas pozivamo na **interaktivno predavanje** dvojice uglednih stručnjaka koji već dugi niz godina rade na unapređenju mentalnog zdravlja populacije.

dr. Jaakko Seikkula: Otvoreni dijalog kao humanistička praksa: mobilizira potencijale pojedinaca i obitelji za prevladavanje teških kriza

i

Robert Whitaker: Model bolesti u psihijatrijskoj skrbi nije uspio. Što sad?

Predavanja će se održati na Bledu 25. listopada 2024.:

- u Festivalnoj dvorani na Bledu s početkom u 12:30 sati i
- u stvarnom vremenu on-line.

PRIJAVA:

Prijaviti se možete se putem [e-prijavnice](#), na kojoj označite želite li predavanja pratiti uživo u Festivalnoj dvorani na Bledu ili on-line. Oba predavanja će se održati na engleskom jeziku. Sudionicima koji predavanje prate uživo na mjestu održavanja osiguran je simultani prijevod na slovenski i hrvatski jezik. Za praćenje predavanja online prevođenje nije osigurano.

Prijave se primaju do popune mjesta, a **najkasnije do 7. listopada 2024. godine.**

KOTIZACIJA:

- 115,00 EUR (PDV uključen) za praćenje događaja uživo u Festivalskoj dvorani na Bledu,
- 80,00 EUR (PDV uključen) za praćenje događaja uživo online.

INFORMACIJE U SLUČAJU OTKAZIVANJA:

Otkazivanje je moguće isključivo pisanim putem e-poštom na e-mail adresu info@dnevileonalojka.si. Rok za otkazivanje uz povrat novca je do 30. rujna 2024. U slučaju naknadnog otkazivanja, naplaćuju se administrativni troškovi u iznosu od 20% kotizacije. Ukoliko odustajanje nije dostavljeno u pisanom obliku, kotizacija će biti naplaćena sudioniku u cijelosti.

Za dodatne informacije pišite nam na info@dnevileonalojka.si.

Više o predavačima i sadržaju predavanja:

Otvoreni dijalog kao humanitička praksa: mobilizira potencijale pojedinaca i obitelji za prevladavanje teških kriza

Otvoreni dijalog ponudio je novi način pomoći ljudima u najtežim duševnim krizama. Nekoliko je studija pokazalo da su rezultati otprilike dvostruko bolji od konvencionalnog liječenja. Glavna ideja je upoznati cijelo ljudsko biće umjesto fokusiranja na simptome. S ljudima se susrećemo odmah, zajedno s njihovim obiteljima i značajnim osobama iz njihove socijalne mreže. Cilj je kroz dijalog stvoriti intenzivan proces s ciljem dopuštanja nesigurnosti. Stvara se nova ljudska perspektiva u kojoj ljudski um vidimo kao relacijski i utjelovljen. Dijeljenje emocionalnih iskustava iscjeljujuće je iskustvo.

Jaako Seikkula klinički je psiholog i trener obiteljske terapije. Izvanredni je profesor na Odsjeku za psihologiju na Sveučilištu Jyväskylän i gostujući profesor na Sveučilištu Tromsø. Više od dvadeset godina bavi se razvojem, proučavanjem i implementacijom pristupa otvorenog dijaloga za najteže psihijatrijske i druge krize. Trenutno je uključen u nekoliko projekata koji se odvijaju u mnogim zemljama za razvoj praksi temeljenih na socijalnim mrežama. Psihološke probleme u svom radu shvaća prvenstveno kao odgovore na krizu, a ne kao nepromjenjivo stanje. Autor je više od stotinu znanstvenih članaka te autor i koautor dvanaest knjiga.

Model bolesti u psihijatrijskoj srbi nije uspio. Što sad?

Godine 1980., objavljivanjem trećeg izdanja Dijagnostičkog i statističkog priručnika za mentalne poremećaje (DSM), Američka psihijatrijska udruga usvojila je model bolesti za dijagnozu i liječenje velikih psihijatrijskih poremećaja. Priča koja je u to vrijeme prezentirana javnosti u SAD-u i diljem svijeta bila je da su shizofrenija, depresija i drugi veliki poremećaji uzrokovani kemijskom neravnotežom u mozgu. Na tržište je izašla druga generacija psihijatrijskih lijekova za koje se govorilo da su sigurniji i učinkovitiji od prve generacije. Tvrdilo se da ti lijekovi ispravljaju kemijsku neravnotežu, pa se uspoređuju s upotrebom inzulina za liječenje dijabetesa. U zemljama diljem svijeta javnost se organizirala oko ove priče o velikom napretku.

Međutim, kritički pregled znanstvene literature pokazao je da je priča bila lažna. Biološki uzroci velikih psihijatrijskih poremećaja ostaju nepoznati; psihijatrijski lijekovi izazivaju upravo one kemijske neravnoteže za koje se pretpostavljalo da uzrokuju psihijatrijske poremećaje, a dugoročno gledano, postoje značajni dokazi da lijekovi uzrokuju više štete nego koristi. Rezultati javnog zdravlja i mentalnog zdravlja također su se srozali u posljednjih 40 godina.

Sve ovo vodi do trenutnog trenutka: moramo stvoriti novi narativ za razmišljanje o psihijatrijskim poremećajima i kako ih najbolje liječiti. Teorija izbora je primjer prakse koja može

pomoći društvu i psihijatrima da učine upravo to i, u tom procesu, promovirati duboku "promjenu paradigme" u psihijatrijskoj skrbi.

Robert Whitaker autor je pet knjiga od kojih se tri bave poviješću psihijatrije. Godine 2010. osvojio je nagradu za najbolje istraživačko novinarstvo u SAD-u za svoju knjigu *Anatomija epidemije: čarobni meci, psihijatrijski lijekovi i zapanjujući porast mentalnih bolesti*. Prije nego što je počeo pisati knjige, godinama je radio kao znanstveni novinar u novinama *Albany Times Union* u New Yorku. Osnivač je madinamerica.com, web portala koji objavljuje istraživačke vijesti i blogove međunarodne skupine pisaca koji dijele zajednički interes za ponovno promišljanje psihijatrije. Kao vanjski suradnik radi kao klinički asistent na Lewis Katz School of Medicine pri Sveučilištu Temple na Odsjeku za psihijatriju i bihevioralne znanosti.